

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) i art. 18 rozporządzenia nr 2017/1001 w związku z zasadą 22 ust. 3 i 4 i zasadą 40 ust. 5 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2018 r. – Iccrea Banca/Komisja, SRB**(Sprawa T-386/18)**

(2018/C 294/70)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: P. Messina, F. Isgrò i A. Dentoni Litta, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji nr SRB/ES/SRF/2018/03 z dnia 12 kwietnia 2018 r. jak również, stosowanie do okoliczności, załączników do niej oraz wszystkich ewentualnych późniejszych decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, nawet nieznanymi skarżącej, stanowiących podstawę decyzji Banca d'Italia nr 0517765/18 z dnia 27 kwietnia 2018 r. oraz nr 0646641/18 z dnia 28 maja 2018 r.;
- zasądzenie na rzecz Iccrea Banca odszkodowania na podstawie art. 268 TFUE za szkodę w postaci poniesionych wyższych wydatków, wyrządzoną przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji podczas wykonywania jej funkcji ustalania składek należnych od skarżącej;
- pomocniczo, na wypadek nieuwzględnienia powyższych żądań, stwierdzenie nieważności art. 5 ust. 1 lit. a) i f) [rozporządzenia 2015/63] (lub ewentualnie całego rozporządzenia) z powodu sprzeczności z podstawowymi zasadami równości, niedyskryminacji i proporcjonalności;
- w każdym wypadku, obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji nr SRB/ES/SRF/2018/03 z dnia 12 kwietnia 2018 r. jak również, stosowanie do okoliczności, załączników do niej oraz wszystkich ewentualnych późniejszych jej decyzji nawet nieznanymi skarżącej, stanowiących podstawę określenia względem skarżącej składek na podstawie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 (¹).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku należytego badania, błędnej oceny sytuacji faktycznej, naruszenia i błędnego zastosowania art. 5 [ust. 1] lit. a) rozporządzenia 2015/63, a także naruszenia zasad niedyskryminacji i dobrej administracji.
 - Skarżąca podnosi w tym zakresie, że Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji błędnie zastosowała art. 5 [ust. 1] lit. a) rozporządzenia 2015/63 przy obliczeniu składek należnych od skarżącej, ponieważ nie uwzględniła zastosowania zobowiązań wewnątrzgrupowych.

2. Zarzut drugi dotyczący braku należytego badania, błędnej oceny sytuacji faktycznej, naruszenia i błędnego zastosowania art. 5 [ust. 1] lit. f) rozporządzenia 2015/63, a także naruszenia zasad niedyskryminacji i dobrej administracji.
- Skarżąca podnosi w tym zakresie, że Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji błędnie zastosowała art. 5 [ust. 1] lit. f) rozporządzenia 2015/63, co doprowadziło do sytuacji podwójnego liczenia.
3. Zarzut trzeci dotyczący bezprawnego zachowania organu Unii, będącego przesłanką odpowiedzialności pozaumownej na mocy art. 268 TFUE.
- Skarżąca podnosi w tym zakresie, że zachowanie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji spełnia wszelkie przesłanki podniesionego żądania wymagane na podstawie utrwalonego orzecznictwa europejskiego, obejmujące bezprawność działania zarzucaną instytucjom, faktyczne istnienie szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a podnoszoną szkodą.
4. Zarzut czwarty, pomocniczy i incydentalny, dotyczący naruszenia zasady skuteczności, równoważności i równego traktowania, prowadzący do niestosowania rozporządzenia 2015/63.
- Skarżąca podnosi w tym zakresie, że ewentualna sprzeczność pomiędzy powyższym rozporządzeniem a sytuacją skarżącą naruszyłaby zasady wskazane powyżej, ponieważ z jednej strony składki podmiotów, które znajdują się w takiej samej sytuacji faktycznej jak Iccrea, podlegałyby zmniejszeniu, co skutkowałoby bezprawnym pogorszeniem sytuacji skarżącej, a w konsekwencji analogiczne sytuacje byłyby traktowane w sposób odmienny.

(¹) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. U. 2015, L 11, s. 44).

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2018 r. – Mellifera/Komisja

(Sprawa T-393/18)

(2018/C 294/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mellifera e.V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt A. Willand)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wydanej przez Komisję decyzji Ares (2018) 2087165 z dnia 19 kwietnia 2018 r., którą skarżący otrzymał w dniu 19 kwietnia 2018 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujący zarzut.

Naruszenie art. 10 ust. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 (¹) oraz Konwencji z Arhus (²)